

JA, JUST DET JA!

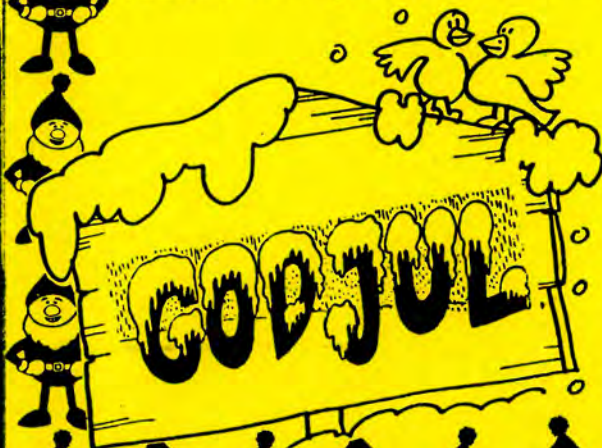
Julöppet är det i och med att årets upplaga av TN utkommer och detta sker som synes just nu!

Då är det också dags att börja tänka på kommande sommars fröjder.

Klart är att vi ska träffas i Trollsykien även under 1983. Och republiken kommer tydligen att återupstå på samma plats som de senaste två åren, alltså vid Lersätter.

Platsen är bokad som vanligt i juli månad. Vad vi ska ha för oss under denna sommarvecka är naturligtvis inte klart. Vi gör väl som vanligt - improviserar.

Men det finns ändå en del saker att uppmärksamma, vilket framgår av sidan 2.

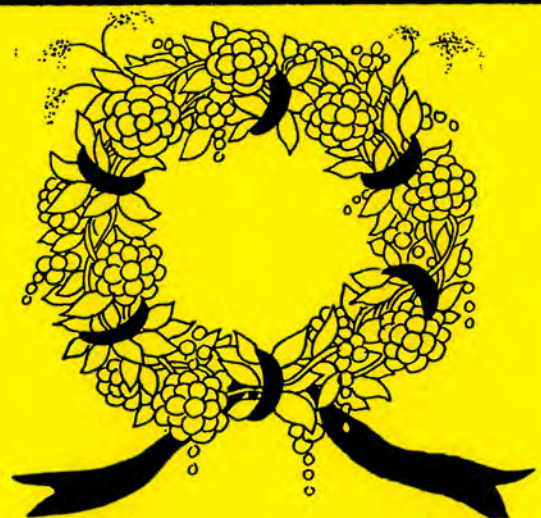
NU ÄR VI HÄR IGEN!!!

Det betyder att ett helt år åter har gått även i vår egen lilla värld som är Trollsykien.

Många medverkande finns även detta år i denna alldeles unika publikation.

Men naturligtvis saknar vi material från en del av våra många trogna medarbetare.

Men de flesta har dock anmält laga förfall, så det är bara att acceptera. Nu hoppas vi bara att alla läsare ska få en trevlig stund vid genomgången av årets upplaga av TN. Må så gott!

MÅNGA LAGRAR

vanns även detta år i Trollsykien. Som vanligt genomfördes diverse turneringar och även om allt är en lek hyllas naturligtvis segrarna på olika sätt.

STORMÄSTERSKAPET är en av de många tävlingarna och om detta finns att läsa på insidorna.

FISKETÄVVLINGEN är också populär och där gjorde en liten junior nästan sensation i år. Läs också om detta på insida.

GRÖTLUNK, BOCCIA, FEMKAMP och FOTBOLL var annat som förekom.

HEJ IGEN!
OCH VAR
VÄLKOMNA
BÅDE NYA
OCH GAMLA
LÄSARE...

Jubel i sommar

Vi har haft många jubelår under den tid Trollsykien funnits till. I år är det ännu en gång dags att jubilera.

Först och främst är det 50 år sedan vi flyttade in i vårt barn-domshem "Stranna". Det var alltså 1933.

Detta 50-årsjubileum måste naturligtvis på något sätt uppmärksammas. Hur det ska göras får vi väl bestämma längre fram.

Dessutom fylls det jämna år på sina håll under 1983. Visserligen har den ena sin födelsedag på senvintern och den andre på hösten, men dom kan väl alltid jämkas ihop sig. Ger dom några månader på man hamnar dom ju mitt i sommaren.

VÄLKOMNA ALLTSÅ TILL JUBELFEST!!

RÖSTFISKARNA

VAD JAG LÄNGTAR
TILL SOMMAREN....

Att vara redaktör...

Alla människor (utom redaktören själv) vet som bekant hur en tidning ska göras.

- Om man tar in skämtbitar, säger folk: O, så larvigt!

- Om man inte tar in skämtbitar, säger folk: En sån tråkig tidning!

- Om man tar in bilder, säger folk: Vi vill inte ha något album!

- Om man inte tar in några bilder, heter det: En sån tråkig tidning - bara text!

- Om man tar in klipp ur andra tidningar, säger folk: De är för lata att hitta på något själva!

- Om man inte tar in några klipp heter det att man bara vill se sina egna utgjutelser i tryck!

- Om man refuserar insändare, är man feg - begriper ingenting!

- Om man tar in insändare, säger folk att man inte har något omdöme!

- Om man öppnar debatter är man ute efter att skapa missnöje!

- Låter man bli att öppna debatter är man rädd för andra åsikter än sina egna!

- Gör man uppriktiga intervjuer har man pressat folk på svaren!

- Gör man färglösa intervjuer är man en dålig journalist!

Det finns bara en folkgrupp som inte klagar på tidningen, nämligen Trollsykierna...

FÖR DOM GÖR TIDNINGEN SJÄLVA!!

				LUGN OCH RO HEMMA	FÄRD VID VATTEN	SÄGS NORDEN VARA	ÄR ETT FILTER	UNDER 20 ÅR BARA EN GÅNG						
				ÄR EN HUND-ÄGARE										
				ÄR SNAT-TERI						SKÖTER FAR-TYGET				
				LÖS OCH LEDIG			DE TVÅ FÖRSTA							
				VÄTA			VINST			STOR MÄNGD				
SÄTT ATT PLANERA	SAAB OCH VOLVO	OFTA MED HÅL I	HAR GÄCK-ATS	DET ÄR EN BUSKE										LOCKAR TILL KÖP
ÖNSKAR SKID-ÅKAREN								FEM-ETTOR						
				ANGER ANTAL		TILL DEM HÖR TOR O. ODEN	KANSKE IN-BROTT					DEL AV VÅR KRONA		
ÄR EN AVDELNING				OFRI	DRAG			HELT I LUGN OCH RO						
BLIVIT ÖVER-ENS					KYLER		DET ÄR EN AVGIFT	ORD FÖR LIV I	ORD FÖR ÅGAN-DE		UTE I SISTA MINUTEN			
			KAN VARA DAGLIG		RUSAR		AVSER SKARA-BORG	STÅR SOM FATTIG-DOM						GANSKA OSÄK-RA
BERYL ÄR EN							STÅR SOM MINNE				OSÄMJA	UPP-MANING		
HÄN-SYFTAR								VAR TYST TALMAN	SÄGER DEN SOM VILL MJUK					
DET GÅR ÅT RÄTT HÅLL							MITT I			BETTLA	ANVISAT OMRÅDE			
				EVIG OCH OFÖR-STÖR-BAR			TRÄNAS				ÄR EN SJÖ-MAN		SAMMA BOKSTAV	
				DET ÄR EN DEL AV VÅR KROPP						DRIVA PÅ				MJUK OCH SLÅT
				GÖR DEN SOM TYCKER ORRE	LAVIN		ACCEP-TERA				DÅR HÖLLS EM	SES MEST I FLOCK		
				FÖR SYNS SKULL					VAR EN DIKTA-TOR					
							HAR EN EGEN SVANS							

JULKRYSSSET

HAR HAR NI ÅTER IGEN

ett Jul-Kryss att sysselsätta er med under de många helgdagarna. Den här gången finns ingen lösning med, varför ni får sväva i ovisshet ända till sommaren om ni lyckats klara

nöten eller inte. Det vore förstås bra om ni ville skriva ner alla vågräta respektive lodräta ord ni kommit fram till, så kanske vi kan rätta tillsammans vid sommarträffen. Det kan ju också bli pris om ni har tur. LYCKA TILL!

När stortallen föll

Håhåjaja! Så börjar det lacka igen! Och så är det gnälldags. Si gnälla blir det i år också. Inte så lite heller.

Det gäller förstås Murklan. Nu har hon blivit rent konfys. Som till exempel i vintras när hon lät såga ner stortallen.

Vi trodde inte våra öron och ögon när vi fick höra en traktor skramla in på gården, en gubbe hoppar ut,

skuttar rakt på tallen med en motorsåg i näven.....ett öronbedövande fräsande några sekunder....och tallen faller med ett ångestrop över potatislandet

där den med en sista suck försvinner i snömassorna och allt blir så underligt tyst och stilla. Men bara ett ögonblick. Som om det satt eld i baken rusar gubben med sågen in i

JULBREV från KNUTEBO

snöhögen, sågen fräser och kvistarna yr åt alla håll.

PÄNG I HANDEN

Så ligger stammen där blank och fin, men så-

gen fortsätter att fräsa. Nu delas stammen upp i bitar (stockar) som hastigt och lustigt lassas på traktorn. Gubben trycker en päng i handen på den sk driftkuckun Jerker, som råkade vara här just då. Så skramlar traktorn iväg med

stockar, gubbe och såg. Där står jag alldeles omtumlad och vet inte om jag drömmer eller är vaken.

Vår kära tall är borta - vårt sommarviste där vi och många andra tomtar brukade bo om somrarna och ha det så skönt.

Alltihop borta på bara

några minuter. Det som tog flera årtionden att växa upp. Det kan inte vara sant?

TRILLA AVSVIMMAD

Så fick jag se mor Trilla som låg avsvimmad på taket. Hon hade varit uppe och ruskat mattor, men som tur var hade hon livlina, annars hade det gått illa.

Hon har inte tagit igen sig riktigt än. Hon har som ett stort frågetecken i huvudet än.

Varför lät Murklan detta ske? Var det för pengarna? Det kan vi inte tro för några veckor efter det här kom ett litet lass ved till gården och vi vet att hon fick betala fem gånger så mycket för det som gubben gav för tallen.

DUMMA AFFÄRER!

Hon gör mycket dumma affärer Murklan. Hur länge tänker ni låta henne hållas med det?

Var det kanske för att Jerker skulle få motion? Det fick han säkert, tänk vad han jobba och böka med all kvisten sen.

Vi har hört att han är väldigt sprallig nu, kutar runt med pensionärerna i skogarna runt hela Sörmland så

- Forts.....

DAGENS SKOLA

FÖRORD

Detta är en berättelse för er som inte vet verkligheten om dagens skola.

Skola, ja, varför kallas det för skola. Detta korta ord som står för så mycket måste absolut ha förbigått byråkraternas ögon för hade dessa byråkrater fått tag på detta ord hade vi antagligen inte gått till skolan utan i stället till t ex - en läroanstalt, ett hjärnutvecklingscentrum eller en byggnad för samhällsanpassningshjärntvätt för utbildade individer. Men vi går alltså till en skola.

Låt oss gå bakom murarna på en sådan byggnad som kallas skola och se ett litet exempel på hur det

kan gå till en helt vanlig tiominutersrast.

EN RASTSKILDRING

Äntligen ringde skolklockan och jag och min skolkamrat Johan stegade ut på skolgården med böjda ryggar. Johan vände sig om och gav skolbyggnaden en blick så fylld av svärmod att om en filmregissör hade sett honom just då hade han antagligen blivit erbjuden en roll i någon jättesmaskig tragedi. Troligen hade det väl blivit någon roll exempelvis som slav, fastkedjad vid en åra på ett slavskepp eller också hade han väl tvingats att äta klimpig havregrynsgröt med skinn på - så talande var nämligen hans blick. Johan vände sig om igen och fick syn på bänkarna som stod utefter skolväggen. Han tog tag i mig och vi släpade oss bort till en av dem. Johan sjönk ner ytterst på

Forts.....

dom blir så pigga så.

BÖR FÅ VILA

Men varför ska dom vara så särskilt på alerten. Dom har väl gjort

sitt och bör få vila och må bra. Människor är konstiga. Murklan mest.

Vi är missnöjda och deppade, men nu är det som det är. Tallen är borta och kommer ej igen. Murklan är nog lite missnöjd hon också. Men en GOD JUL önskas er alla av.....

TRILLA o JAKOB
i Knutebo

SI-press Matfors: Det ryktas att regeringen Palme redan sett till att den skall få sitta kvar även efter valet 1985 genom att i nya riksdagshuset ha installerat så komplicerade låsanordningar med så krångliga koder att de som tagit sig in inte kan komma ut varken av sig själva eller med hjälp. Elaka tungor vill göra gällande att detta är orsaken till att man så frankt vågade devalvera inte bara kronan utan även valöfterna. Någon kommentar har inte stått att få av regeringen då ingen numera kan komma i kontakt med den.

en kant av bänken, antagligen för att han inte skulle falla i vanmakt och börja käka grus.

KÄNSLIG PERSON

Johan var nämligen en ytterst känslig person. Av en timma matte fick han utslag på bröstet och av två timmar matte fick han utslag på resten av kroppen. Nu satt han alltså bara där och tittade med tom blick på alla killar och tjejer som gick och tjuvläste på läxorna till nästa lektion. Plötsligt mulnade han och såg på skolklockan.

- Det ringer snart in, sa han dovt. Vi måste göra någonting.

- Ja, sa jag och ramlade ned på bänken av utmattnings.

Johan hoppade upp på bänken och började tala.

- Hör upp, sa Johan. Här går ni omkring och gör ingenting. Det är alldeles fruktansvärt.

Alla på skolgården vände sig mot honom och glodde med oförstående ansiktsuttryck.

BLIR FÖRSTÖRDA

- Här låter vi oss förstöras dag för dag, skrek han. Och vad gör vi? Jo, ingenting. Dom får göra precis vad dom vill med oss. Hit klockan åtta på morgonen, ut på rast, in från rast, äta blodpudding, ut på rast, in från rast, fysik och matte. Sedan är man hemma vid halvfemtiden. Bröder och systrar, vi lever ett hårt liv! Vi fordrar jämställdhet med hemmafruarna. Skaran glodde ännu mer oförstående på honom.

- Hemmafruarna, undrade en av snubbarna i mängden. Vad menar du med det?

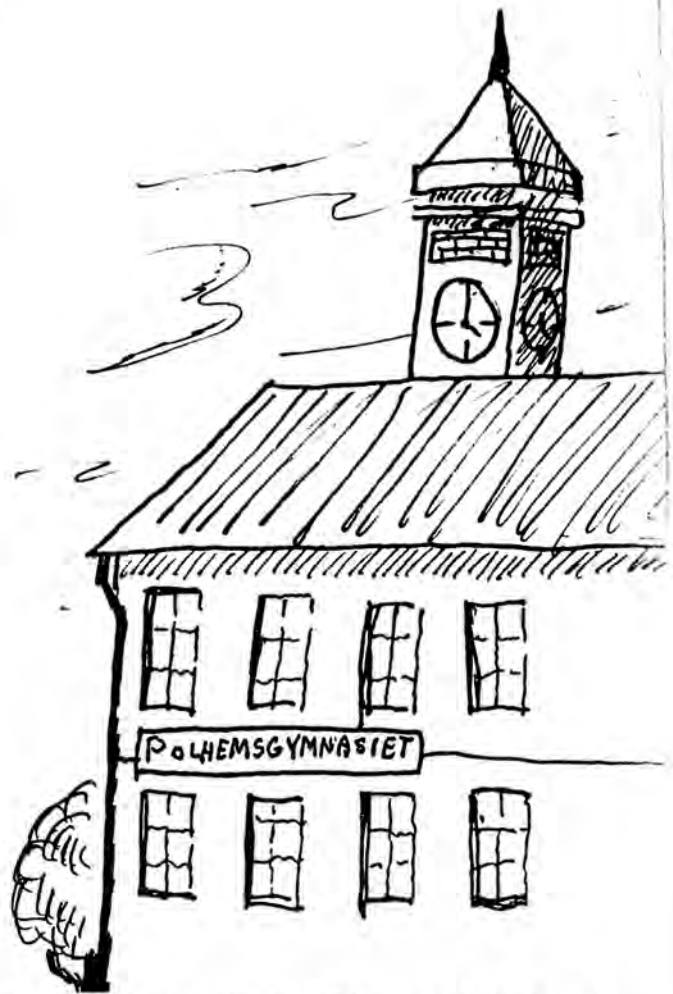
- Följer du inte med i debatten, sa Johan. Är du helt insnöad? Johan fortsatte.

- Många hemmafruar har halvdagstjänst, medan vi ska jobba dygnet runt nästan.

KLANTSKALLAR

Det ringde och eleverna drog sig mot skolporten.

- Stopp och belägg, ropade Johan. Klantskallar! Hallå! Vill ni bli gamla gubbar och gummor i förtid som stapplar omkring och rabblar ackusativobjekt och får vokabulära vibreringar i hypofysen? Har ni inget sinne för TV och bio? Har ni sett "Vampyrernas natt"

och "Åsa-Nisse slår till igen", va.

Han gav eleverna som masade sig in genom porten en lång blick av hopplöshet. Han vände sig till mig och frågade.

- Vad har vi för lektion nu?

- Matte, svarade jag.

- OK, sa Johan.

- OK då, sa jag.

Och så förenade även vi oss med de inströmmande eleverna.

SLUTORD:

Detta var alltså ett litet exempel på hur det en helt vanlig rast kan gå till. Jag vill också tillägga att detta är nedtecknat helt utan överdrifter eller annat tillägg.

Tack för ordet...

ANDERS NILSSON
Elev

Fiskehistorier från västkusten

Det händer saker det ska ni tro
hos dem som i västra Sverige bo
Vi vet dom fiskar båd' torsk och skädda
även abborre mört och gädda
men nu jag råkat få reda på
dom andra saker fiskar också

När härförleden dom var vid kusten
så hade Nisse nästan mist lusten
att sitta där och på flötet glo
men då så hände nåt må ni tro
Det plaska till bakom hanses röv
och en sjöjungfru ur vattnet klöv

Han satt där klädd som en alpinist
som Ingemar Stenmark uppå sin pist
då hon klev upp utur havets bölja
och sade att "det var skönt sig skölja
och vattnet var inte kyligt alls"
Det trodde Nisse var bara vals

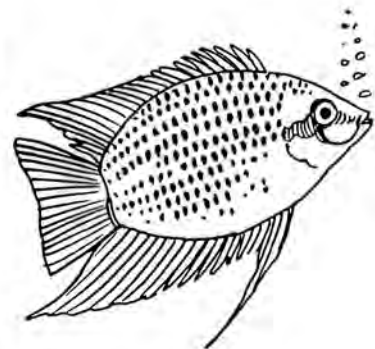
Men nu han säkert försöker pröva
om rev och metspö han ska behöva
Det blir ju billigare utan kläder
och fiska kan man i alla väder
Han säkert dyker i med all hast
till sjöjungfrun på cirka sexti bast

Och Lasse synes gå kring och flina
åt vad vet bara hans kära Stina
Hon har nog sett vartåt det lutar
när han far kring i sin bil och tutar
Han grymtar till lite då och då
det är sångrösten han prövar på

Han tänker fara kring Sveriges land
och köra hårt med sitt "komparband"
Då ska han sjunga som stjärnor gör
med hes, hes röst så man inget hör
Och nu så går han och väntar bara
att fordonsfrågan sin han ska klara

Han måste ha nånting snabbt och bra
så därför tänker han bilen ta
En helikopter den börjar likna
Ja, Stina skrattade så hon kikna
när skärmarna börja snurra kring
och bilen lyfte från jordens ring

Ja, så är grabbarna ifrån Väster
dom har väl inte så stora gester
men chanserna kan dom haka på
i rättan tid kan ni nog förstå
Och därför går det dem väl i händer
fast dagarna tar dom en omsänder

ÅRETS ALFABETTE

AV "MURKLAN"

Ack nu är man där igen
med bokstäver tjugofem

Bara början är rätt svår
lika är det varje år

Cirkulerar gör mest allt
kring vår träff i denna spalt

Dikta gjorde alle man
limerickar så det klang

Eget rum ska Jerker ha
mysigt, tjusigt, varmt och bra

Faktum är att han ändå
får för värsta slitet stå

Goda rätter överlag
bjuds vi på för varje dag

Havregryn i stora massor
billigt blir för våra kassor

Lngen fisk på SM-mete
nappade på Lasses bete

Jerker önskar sig nu bums
helst av allt en näverkuns

Krångligt är med hinkar två
runt i skogen schava på

Långben" har nu sadlat om
tränar hårt för Maraton

Overkuckun i sitt skjul
önskar alla en God Jul

Mor och Anna bluffar bara
Kattfot kan en Fibbla vara

Någon annan får ta över
som kan skilja råg från klöver

Otur har ju "Flingan" jämt
men han tar allt som ett skämt

På alla filmer år från år
mor i samma klänning går

Ryktet går att nästa år
vi en ny Trollsykier får

Små, små tomtar såg vi många
ur Stråssagruvans dunkel komma

Troget Jakob vaktar gården
han nog ger den bästa värden

Underbar var Slägg-Lars sång
han fick sjunga gång på gång

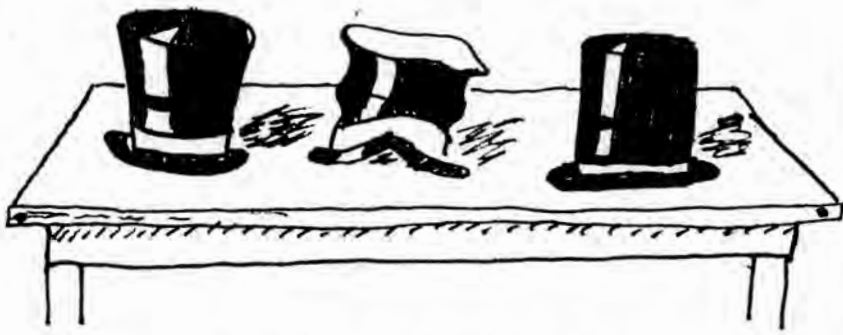
Våra stora tårar trilla
när med sång vi korvar grilla

Ystra tjejer schottis dansa
pojkarna gick runt och svansa

Åke är en hurtig kis
cyklar glatt till exercis

Är det redan klart - ja visst
tänk, det löser sig till sist

HÖGHATTARNA

av NILS HOLGERSSON

- Jag kommer inte att gå under hundra kronor, det är jag säker på, sa Hyrhatten.

- Ha ha, skrattade Londréhatten. Hundra för dig din gamla hyrhatt, då är jag värd trehundra. Jag, en äkta Londréhatt, gjord av hattkungen i Borås, Gustav Londré.

- Jag är i alla fall gjord i äkta sammet, dessutom medföljer en hattask av läder, fortsatte Hyrhatten.

- Du är ju märkeslös. "Tillhör Lennarts högtidskläder" är ju allt som står i dig. Det är märken som gäller gosse. På auktion är det märken som anger priset. Äkta Londré, det blir bud det, sa Londréhatten.

- Jag har varit i fyra världsdelar och suttit på krönta huvuden, försökte Japanhatten.

KRÖNTA HUVUDEN

- Billiga utländska papphatter ska vara tysta, sa Londréhatten.

- Krönta huvuden, skrockade Hyrhatten. Det är väl surströmmingskungar det. Du passar nog bäst på surströmmingskiva. Papphatt på huvudet och "Helan går" i strupen.

Hattarna låg på ett bord tillsammans med en mängd andra udda saker i den stora auktionslokalen. Lokalen var fylld av folk. En

man i 60-årsåldern kom fram och studerade hattarna. Han granskade dem ingående, en efter en.

- Såg ni hur noga han kontrollerade märkena, han visste var värdet satt, sa Londréhatten.

INGEN UTHYRARE

- Han tittade ju bara på storlekarna. Förresten vill jag inte bli köpt av honom, han såg inte ut som nån uthyrare, sa Hyrhatten.

- Usch, uthyrare, sa Japanhatten. Då vet man ju aldrig på vems huvud man hamnar.

- Han såg fin ut, sa Londréhatten. Säkert en friherre eller kanske greve. Lagom sportigt klädd, ville inte väcka uppmärksamhet.

- Jag vill bli köpt av en uthyrare i alla fall, sa Hyrhatten. Då får man vara med om mycket, inte bara ligga i någon garderob och samla damm. Jag har va-

rit på 249 bröllop, 130 begravningar och 327 andra högtidliga tilldragelser. Det vill jag fortsätta med.

HYRHATTEN

Auktionen hade kommit

igång och nu var man framme vid hattbordet. Auktionsförrättaren tog Hyrhatten, höll upp den och ropade.

- Vad får jag för bud på Höghatten, storlek 55.

- 30, 40, 50, 60 hördes det från salen.

- 60 har jag, ropade utroparen. Fler bud.

- Vad är det för märke, hördes en röst i salen.

Auktionsförrättaren vände på hatten och läste. "Lennarts Högtidskläder".

Det blev skratt i salen.

- Nu ångrar dom nog att dom bjudit 60 för dig, sa Londréhatten.

- Håll tyst, sa Hyrhatten.

ten.

- Nå, får jag fler bud, 60 har jag, sa utroparen.

- 70, 80, hördes det från salen.

BORT FÖR 80

- 80 första, 80 andra, går bort för 80, sa utroparen och slog klubban mot hattbrättet.

- 80 för en gammal hyrhatt, sa Londréhatten, då går jag inte under 200 kronor.

Nu var det Japanhattens tur. Utroparen bad om bud.

- 10, 15, 20... Vilket märke är det, hördes en röst.

Utroparen kikade i hatten. "Made in Japan" står det, sa han. En äkta Japanhatt, vad får jag?

- 30, 40, 45

- 45 har jag, inga fler

- Forts.....

Dud: Går bort för 77, sa auktionisten och klubban föll.

"GREVEN" KÖPTE

Det var mannen i 60-årsåldern som ropat in hatten. Han kom fram och betalade, tog hatten under armen.

- Där ser du, sa Japanhatten till Londréhatten, även grevar och friherrar vill ha riktiga hattar.

Londréhatten svarade inte på en gång, han tyckte det var synd att inte han blivit inropad av den fine herrn.

- Han behövde kanske en maskburk och så tyckte han att du passade bra, men nu ska du få se på bud för nu är det min tur.

- Då var det en hatt kvar, vad får jag för den, sa utroparen.

- 10, 15, 20....

- Märket och storleken hördes en röst.

LODENHATT?

- Storlek 56...och märket.....det är en.... Lodenhatt, sa auktionisten.

- Londréhatt, skrek Londréhatten så brättet hoppade. En äkta Londréhatt, ingen Lodenhatt, skrek han.

Men ingen hörde honom, bara Hyrhatten och Japanhatten och dom skratade så topplocken höll på att spricka.

- Där fick du för dina märken, skrek dom.

- 25, 30....

- 30 har jag, fler bud?

- 35, sa mannen i 60-årsåldern.

- 35 har jag. Går bort

för 35, sa utroparen och slog klubban i hatten.

35 kronor, tänkte Londréhatten och slokade med brättet så han såg ut som en riktig lodishatt.

- Det blev inga 200, sa Japanhatten och flinade.

35 kronor, jag gick i alla fall för 45 jag, sa han och sträckte på sig.

LÅG I BAKSÄTET

Londréhatten sa inget. En stund senare var auktionen slut och på vägen ut till parkeringen såg Londréhatten och Japanhatten sin gamle vän Hyrhatten. Han låg i baksätet på en bil som det stod "Anderssons Uthyrningskläder" på.

- Titta här, ropade han, jag fick precis som jag ville. En ny uthyrare, nya begravningar och bröllop. Toppen!

- Vi ska åka hem till slottet nu och ha det lugnt och skönt, sa Londréhatten surt, men åk du gärna på dina begravningar och bröllop och slit ut dig i förtid, vem tackar dig för det tror du?

HERRGÅRDSVAGN

Mannen i 60-årsåldern åkte inte i någon stor och vräkig bil utan en liten röd herrgårdsvagn. Huset han stannade vid var inte något

slott heller, ja ingen liten koja heller utan ett vanligt hyreshus.

Han tog hattarna, gick ner i källaren och in i ett förrådsutrymme där han la hattarna på en hylla.

Hyllorna var överfulla med olika fiskeredskap, rullar, spön, krokar, linor, boxar och en mängd annan fiskebråte. På hyllan mitt emot låg en hel trave med mössor. Kepsar, sportmössor, skepparmössor och mängder av reklammössor. Höghattarna började undra var de hamnat. En Stöde-keps, som låg under en trave utnötta kepsar började oja sig

FJÄLLEN STÄNKTE

- Nä, nu går skam på torra land, sa han. Nu duger det inte med mössor längre, nu ska det tydligen vara höghattar och två också förstås, precis som vanligt. Han bubblade på så fiskfjällen som satt i skärmen stänkte kring honom.

- Var har vi hamnat, vad är detta för konstigt ställe, pep Japanhatten.

- Jo, det ska jag tala om för er, sa en gammal målad sko, som hängde över dörren. Den hade en gammal wobblers fast satt i sulan längst

- Forts.....

fram som skramlade när skon pratade. Ni har

hamnat i Sveriges största fiskemuseum, eller det som varit det i alla fall. Nu har det urartat till ett möss- och pryilmuseum. Han som äger det här är en av de flitigaste sportfiskarna, eller var det innan han blev möss- och pryiltokig. Nu är det bara mössor och prylar, annat var det förr. Se på wobblern som sitter fast i mig, alldeles söndertuggad är den. Men så tog han också 26 gäddor med den. Nu hinner han aldrig med att fiska något. Nu går han mest och bär omkring sina prylar och har den ena mössan konstigare än den andra på huvudet. Nu ska det tydligen bli höghatt och frack i fortsättningen, men då kommer han säkert att hyra någon inomhusbasäng att sitta vid med alla grejer så han inte smutsar ner sig.

INGA FISKETURER

- Fy sjutton, sa Londréhatten, ni menar väl inte att jag ska ut på fisketurer, då tror jag till och med att jag vill byta med Hyrhatten.

- Jag med, sa Japanhatten, men vad var det ni sa om att han köpt två

stycken?

- Det kan jag tala om för er, sa en svart, sliten och dammig FOLKEMÖSSA, som låg hoptryckt längst ner i en trave med reklamössor. Han har blivit alldeles helknasig det sista, det ska vara två av allt han köper. Från början var det bara drag och pirkar. Det är ju riktigt att köpa två av sånt om man tappar den ena när man är ute och fiskar. Men nu ska det vara två av allt. Jag var med in till Elges Sport en gång, min sista resa förresten. Då tittade han på flugbindarstöd och bestämde sig för en sort. När expediten slagit in stället sa han, "Hörrudu, det är bäst jag tar två stycken ifall jag tappar det ena". Har ni hört va. Expediten svimmade och jag förstår honom. Köpa två flugbindarstöd, då har det allt

slagit över.

PRAT HELA NATTEN

Höghattarna och mössor-

na fortsatte att prata med varandra hela natten, det var många gamla fiskehistorier som berättades den natten i Sveriges största fiskemuseum. Museet ligger i Älvängen och har du vägarna förbi tycker jag du ska göra en avstickare dit, det är värt besöket att bara se höghattarna. Men om du har riktig tur kanske du får se dom till sommaren på någon av de stora fiskeävningsarna. Trollsykienmetet kanske???

'En pokerhaj ifrån Västergötland fick väldigt ont i sin enda gröttand
Men han bröt bort en
och tog sen korten
satt helt nöjd med "död mans hand"

En hungrig man från Glada Hudik
av snuva blev i sitt tal så suddikk
Han var sugen på något gott
men fick äta saftsås blott
när han inte kunde säga puddikk

'Kungajublet i Hudiksvall
har ingen chans i alla fall
mot det jubel i kör
som Trollsykien gör
när "Stormästarn" äntrar sin segerpall

Eva ifrån Västergötland
dåra en yngling från Brötland
Och utan nåt bråk
dom köpt sig en kåk
så nu har dom ett riktigt Sötland

En Överkucku från Långviken
är på beröm rätt så sniken
Men när hon fick reda på
hur den titeln hon kunde få
då blev hon mäktiga besviken

Skåningar är trevliga

Hej igen alla Trollsykienbor!
Tack för det fina kortet från träffen i sommar. Jag har visserligen inte fått det än (ni vet postgången här i Norrland kan dröja lite) men jag har fått det förklarar för mig. Det kommer väl fram till våren.
Jag tänkte berätta lite om den Gillwellkurs jag varit på för scoutledare vid Gillwellgården i Rockelsta. Vi var tre ledare från Medelpad som skulle åka ner till Rockelsta. Tåget ner gick inte förrän 01.40 på lördag morgon. Vi bestämde därför att stiga på tåget i de sovvagnar som

stod på Sundsvalls central redan kvällen före. Vi kröp omgående isäng och somnade, men omkring 01.50 började hela världen att kränga och slänga.

GENVÄG?

Ett tag trodde vi att tåget tagit en genväg över någon "påråker" och inte gick på SJ:s förnämliga räls från 1800-talet. Det var tur att det fanns säkerhetsbälten i sängarna, annars hade vi le-

pinn" på golvet. Det är fascinerande att se hur utvecklingen går framåt på alla områden utom på SJ. Ta flyget! Som att sitta hemma i finsoffan. Eller busstrafiken! Rena paradiset med bäddbara fåtöljer och nästan ljudlösa motorer. Ta sedan SJ! Järnhjul! Då är man helt plötsligt tillbaka i 1800-talet. Järnhjul och vagnar som slänger och kränger så man tror att man är på väg att spåra ur i varje kurva.

SJ-SERVICE

Som tur var kom vi fram till Stockholm helskinnade fram på morgonkvisten. Just som vi rullade in på centralen och höll på att göra oss klara att stiga av fick vi bevis för SJ:s fantastiska service. Då kom nämligen den berömda kaffevagnen. Den stackars kaffeförsäljaren höll nästan på att bli lynchad.

När vi efter tågbyte kom fram till Flen tog kursledningen emot oss och vi åkte gemensamt ut till Rockelsta. I bussen ut hörde vi ett gurglande ljud som lät ungefär så här: bollää, hochsor, sköbördör...

SKÅNINGAR!

SKÅNSKA! Mer än hälften av kursdeltagarna var skåningar. Hur i h.....te ska det här gå, tänkte jag tyst för mig själv. Feta dryga skåningar har man ju hört talas om. Ute på kursgården blev

vi indelade i patruller om sex personer. Jag hamnade i patrullen "Glöden" med fyra SKÅNINGAR.... Vi fick tält och annat material att bygga upp den by där vi skulle bo i åtta dagar. Efter en dag började man faktiskt hjälpligt förstå skåningarna. De var ju faktiskt riktigt trevliga.

LEXIKON

Eftersom vi hade så olika dialekt bestämde vi oss för att göra ett svenskt - skånskt ordlexikon. Sedan var det inga problem. Efter den veckan på Rockelsta har jag helt ändrat uppfattning om skåningar. De är faktiskt ett mycket trevligt och sällskapligt folkslag. De är så trevliga att jag faktiskt allvarligt funderar på att resa till detta främmande land i sommar på semesterresa. Skulle det bli några problem har jag ju min ordbok...

Enda sättet att få en

V Ä N

är att vara en

G O D J U L

till Er alla från

LARS-OVE

Här produceras utan pretentioner

Jag tänkte. Jag skulle. Jag ville. Jag måste...

Usch, man får ju inte börja en mening med Jag! Så ta om från början.

Tänkte jag, skulle jag, ville jag, måste jag...

Så där ja, det ordnar sig nog. Nu fick "jag" liten bokstav också. Inte framhäva sig själv hur gärna man än vill. Bara tänka att "de andra" ser nog ändå hur stor och duktig man är.

Att man är stor får man ju höra tätt som oftast. Är man inte stor i truten så klagas det på baken. Det där blev faktiskt riktigt dubbeltydigt.

Det där var inledningen. Nu ska själva handlingen fram. Vilken handling? "Affärerna" sköter (Karlsson) Sture i det här hemmet, så det är ju inget som "lilla jag" behöver befatta mig med.

Så vi förbigår handlingen med tystnad, eller varför inte spela lite musik cirka fem minuter. Ta vad ni vill. Beethoven, Schubert, Jularbo eller en Beatles.

Det finns så mycket fin musik, så varför sitta och läsa sånt här dravel.

När ni lyssnat färdigt till musiken kan ni ju läsa avslutningen, för nu är det bara den kvar.

Sätt dig tillrätta i din skönaste stol och tänk en stund på den ynka stackare som åstadkommit dessa rader.

Det är inte huvudsaken vad man skriver utan att man skriver. Annars skulle detta aldrig blivit till. Det finns så mycket annat man kan göra i stället, men det kan man göra en annan gång.

TN kallar bara en gång per år och då gäller det att försöka vara med. Inte med nåt proffsigt och utstuderat, utan med det enkla lilla som en kulspeppenna utan svårighet får till.

Det blir en liten utfyllnad i något hörn av tidningen. Kanske inte läst av så många, men åtminstone av....

DAMMTUSSEN

Invånarna uti Lersäter
har gömt alla sina potäter
För dom vet sen förut
att det brukar ta slut
på alla pän när vi surströmming äter

Från lägerelden uti Trollsykien
det börjar väl snart att ryk igen
när vi grillning ska ha
för det smakar så bra
så då blir allihopa en lyckli en

En gubbe i landskapet Melpa
ska folk med bostäder hjälpa
Nu sin bostad han har
med mång' snarkande karl
han ville ur sängen dom stjalpa

Det säjs...

Att....Sverker Henriksson hoppat av centerpolitiken när han fick höra att brodern Sven Ivarsson gått in i partiet. "Man vill ju gärna vara ensam om sina åsikter" lär han ha sagt. Han satsar nu på en plats i Folkpartiet och då bör ju hans önskan uppfyllas.

Att....Nils Holgersson nu lämnat alla politiska uppdrag i Partiet. Han ägnar sig nu åt fiske i parti och minut.

Att....Jerker Algotssons lingonparti blev något för stort i år. Bilen pajade vid blotta åsynen.

Att....Anna Kristinasdotter är så stor diggare av Hasse Tellemar och "Ring så spelar vi" att hon i år röstade på Telepatit.

Att....Iars Olovsson också bytt parti. Han har nu lämnat Mössorna och gått över till Hattarna. Visserligen var det några hundra år sedan partierna var verksamma, men de har tydligen ännu sina anhängare.

Att....Anders Åkesson när han fått frågan "Vilket parti tänker du rösta på?" svarat: "Ja, jag ska rösta på Posten!. Klurigt, eller hur.

Undertecknad skribent har under många år sökt finna anledningen till att världskrig och dylika fenomen uppkommer. Jag kan idag avslöja för hela mänskligheten vad orsaken är, nämligen "Fia med knuff"!

För den som tvivlar eller aldrig deltagit i detta spel, som till och med försetts med den falska varubeteckningen "sällskapsspel" skall jag här lite kortfattat försöka beskriva hur detta spel går till.

Spelet består av ett kvadratisk bräde med femtiosju "blipp" samt sexton stycken "toppar" och en tärning.

Spelet kan spelas av två, tre eller fyra spelare. Varje spelare tilldelas fyra "toppar" (topparna finns i fyra olika färger) som han placerar i det hörn av brädet som är markerat med samma färg som hans toppar har.

Nu kan spelet börja. Man börjar med att slå om vem som ska börja slå (med tärningen, inte varann - ännu) Den som får högsta siffran börjar. Om en eller flera spelare får samma siffra slår dessa

"isär" sig. När man så har bestämt vem som skall slå först kan man börja.

PROBLEM

Redan här är det dags för en kommentar. Det kan bli problem med att komma överens om vem som ska börja slå om vem som ska börja slå. Detta löses dock oftast genom att någon är väldigt snabb att rycka åt sig tärningen och slå.

Det gäller nu för spelarna att få en etta eller en sexa på tär-

ningen för att få ut topparna i spel. Om man slår en etta får man ställa ut en topp i spel på den "blipp" som är markerad som utgångspunkt. Om man slår en sexa kan man välja att ställa ut en

topp sex blippar framåt, räknat från den blipp som markeras som utgångspunkt eller två toppar på utgångspunkten. Denna regel bör man vara överens om innan spelet börjar annars uppkommer gärna konflikter.

LÅTER TREVLIKT

Man har nu att med hjälp av ett tärningslag förflytta toppen eller om man fått ut flera, topparna runt brädet. Vägen för toppen är fyrtio blippar. Det här låter väl trevligt säger nu säkert många, men det är nu de stora konfliktsituationerna börjar uppstå. Motspelarna kan nämligen genom att komma till samma blipp slå ut de andras toppar, tillbaka ut i det hörn av brädet där de stod från början. Om det är sansade spelare och utslagningen händer alldeles efter att någon fått ut sin topp brukar det inte bli något annat än en sur blick. Men om det händer alldeles före det att spelaren skall gå in mot "boet" eller ännu värre, när spelaren fått in toppen i "boet" och väntar på att få ta den ur spel kan den verkliga katastrofen inträffa.

RUNT BRÄDET

Det här senare behöver sin förklaring. Spelet går ut på att gå snabbt som möjligt lykas ta ut sina toppar ur spel. Den som först klarar det vinner. För att ta ut toppen fordras att man först går runt hela brädet och sedan när man kommer till blippen före den som är markerad som utgångspunkt svänger åt höger och går in mot mitten där boet är be-

- Forts.....

läget. När man lyckats komma in i boet måste man stå där till dess man med tärningen slagit en etta. Under tiden man står där kan motståndaren slå, eller knuffa som det heter, tillbaka en till det hörn av brädet där man stod från början. Som var och en förstår stiger under spelets gång adrenalinet hos

spelarna och tonen blir vassare och vassare. Oförrätter som inträffat i nutid och till och med forntid börjar dras upp för ventilerung.

OVÄNSKAP

Detta som så falskeligen kallas "sällskaps-spel" kan sluta i livslång ovänskap eller till och med i världskrig. Jag kan påstå detta genom min forskning på området.

Jag kan nämligen idag med stor säkerhet påstå att innan Hitler satte igång andra världskriget hade han spelat Fia med knuff med en polsk diplomat, som var hos honom för att överlämna en mustaschformare som gåva från polska staten. Lute nog med det. Jag vet också bestämt att när han senare for för att göra en vänskapsvisit hos Stalin så tog denne fram ett fiaspel för att de tillsammans skulle fördriva några trevliga timmar en afton. Alla vet ju hur det slutade.

Vår egen Karl XII fick ett fiaspel av norska

staten strax innan han beslutade att anfälla vårt broderfolk i väster. Att det sedan blev slutet på hans era är ju en annan sak.

Jag kommer oförtrutet att fortsätta denna min forskning för att genom de bevis jag får fram få igenom ett förslag att allt fiaspel ska förbjudas. Hur kan det nu komma sig att jag är så insatt i fiaspellet frågar sig säkert någon och det ska jag som varning för andra gärna berätta. Det är så att jag har en bror som heter Nils (ja, jag har flera bröder, men bara en som heter Nils) som alltid på våra tävlingar i Trollsykien lyckas komma före mig (det är obegripligt hur det kan gå till. När jag är färdig med fiaforskningen ska jag forska även i det. Det kanske leder till att jag också föreslår att alla bröder som heter Nils borde förbjudas) och detta innebär att han då får gå fram till prisbordet och välja pris före mig. Det har aldrig slagit fel att han lyckats ta det pris som jag i förväg har tänkt att jag skulle ta.

STORSINTHET

Vid den senaste Trollsykienträffen drabbades han tydligen av någon form av storsinthet (trodde jag då, nu vet jag bättre) och undrade med mig innan han gick fram vad jag hade tänkt mig ta så att han inte skulle ta det för mig även då (sa han) Jag hade, vis av åren tidigare inte brytt mig om att titta närmare på prisbordet före utdelningen och blev något överraskad. Jag kastade ett öga bort på bordet och där stod ett fiaspel. Det

ska erkännas att jag inte tänkte mig för och så var jag ju som sagt lite överraskad så jag klämde till med "Fiaspelet vill jag ha".

"Ja, men då ska du få det, svarade han och så här i efterhand undrar jag om det inte lekte ett litet leende i min brors mungipa.

NARA KRIG

I dag vet jag vad det betydde. Här har spelats Fia med knuff sedan dess och även om inga världskrig ännu brutit ut så är det ibland inte långt borta. Jag vill till slut kära läsare uppmana er att tillsammans med mig förena er i ett krav om att alla Fiaspel ska förstöras och den som påträffas med innehav av detta fruktansvärda "sällskaps-spel" bör straffas hårt till andras varning och efterrättelse. Ropen skalla, bort med Fiaspelen alla... För fred och samlevnad på jorden...

SVEN IVARSSON

Fiabiten red

**ALLA SKRIA
BORT MED FIA**

Storfiskarna visade klassen

Våra Västgötabröder har alltid haft svårt att hävda sig i det årligen återkommande Trollsyki-enmetet.

Varje år har de kommit kånkande med sin dyrbara fiskeutrustning och gärna gett instruktioner om hur det går till att tävlingsmeta.

Tidigare år har inte så många brytt sig om vad dom egentligen sagt, utan fiskat på sitt eget sätt. Men så har det också blivit som det blivit. De båda storfiskarbröderna har fått nöja sig med ganska blygsamma placeringar.

I år däremot hade alla bestämt sig för att - för artighets skull - lyssna till fiskepedagogerna. Risken, menade man, är ju annars att de tröttnar och inte släpar med fiskegrejorna. Då skulle vi bli utan fisketävling i Trollsykien och eftersom alla tycker det är roligt ville man inte "ställa till det för sig".

Jodå, dom visste nog hur "fiskehistorierna" skulle dras och lyckades också få nästan alla att följa de dåliga råden.

Därmed kom också resultatlistan att se ut som Västgötafiskarna ville - med ett undantag. Det var förstas meningen att Anders Nilsson skulle ta bronsmedaljen, sedan Lars Olovsson och Nils Holgersson säkrat guld respektive silvret.

Men då hade man inte räknat med Sverker Henriksson. Han har ju varit politiker några år och lärt sig prata - men inte lyssna. Naturligtvis lyssnade han inte den här gången heller utan körde med sin gamla beprövade fisketeknik och blev trea.

Han var förresten bara tre gram efter Nils på andraplatsen. (Det var Nils som skötte vågen!)

Den "riktige fiskaren" däremot, Anders Åkesson, lyckades dom totalt kollra bort och därmed hade man eliminerat det verkliga motståndet.

Men det fanns en till som inte lyssnade på de "lärdomar" som spreds. Nämligen Per-Olov Lenartsson.

Nu tävlade emellertid han i en annan klass - juniorernas - och Västgötabröderna undvek noggsamt att nämna hans namn alltför högt. Det var ju faktiskt så att han blev tvåa totalt och spöade Nils med hela 81 gram. Allt gick alltså inte efter ritningarna i år heller och vad dom tänker hitta på för knep nästa år vet vi inte. Men något nytt grepp måste man väl räkna med även då...

HÄR ÄR ÅRETS RESULTAT

Seniorer:

- 1) Lars 324 gram 2) Nils 206
- 3) Sverker 203 4) Anders 181
- 5) Åke 162 6) Eric 153
- 7) Birgitta 93 8) Bernt 93
- 9) Hans 79 10) Charlie 72
- 11) Bobo 71 12) Anna 70
- 13) Kristina 51 14) Sven 51

Juniorer:

- 1) Per-Olov 287 gram
- 2) Magnus 102
- 3) Mikael 98
- 4) Jimmy 51

God morgon!

Starta dagen med följande frukost:

- 1 kopp vänliga ord
- 2 rågade koppar förståelse
- 4 teskedar tid och tålmod
- 1 nypa varm personlighet
- Ett stänk humor.

Tillredning: Mät orden noga, tillsätt den rågade förståelsen, använd god tid och glöm ej tålmodet. Blandas på elden med den varma personligheten, men får ej koka. Håll temperaturen låg och ha alltid humorn till hands. Smaksätt med livets krydda. Serveras i individuella doser.

Tänkvärt Julevangelium

- Det hände sig vid den tiden... Fabian Sork, före detta grävmaskinist och återinsatt ålderman i sorksamhället på Stranna hade inlett läsningen av julevangeliet. Detta var av tradition åldermannens uppgift när alla sorksamhällets invånare samlades i stora samlingslokalen, rakt under "Ången" invid arderbyschet.

Alla hade kommit, utom någon enstaka åldring som var sängliggande samt Lill-Hilda som drabbats av någon konstig febersjukdom. Någon trodde att hon bara ätit något olämpligt, men det var osäkert vad.

- Det är bara jag som vet vad det är fråga om, tänkte Lill-Hilda, där hon låg i sin ensamhet på en bädd av groblad. Men dom förstår väl när jag börjar tjockna till...

När Fabian Sork inledde läsandet av julevangeliet med "Det hände sig vid den tiden....." kom han plötsligt på att det egentligen hänt ovanligt lite i sorksamhället på Stranna det gångna året. Där brukade ju alltid annars hända saker. Det ena värre än det andra. Men i år....hade det hänt någonting egentligen

ÅTERINSATT

Visserligen hade Strannasorkarna återtagit makten och Fabian blivit återinsatt som ålderman, men det var ju bara som det skulle vara.

- Visst var det lite oroligt ett tag när storsorkarna på Brunnsnäsudden bytte ledare och satte in en clown i stället för den gamle sprättige typen som alltid gick med morrhåren hängande rakt ner som laven på gammelgranarna, tänkte Fabian.

- Man vet aldrig hur de våra upp-

fattar en ledare som låtsas vara rolig. Det kan lätt bli så att han upplevs som sorklig. Han låtsas ju alltid lyssna till invånarna och lovar guld och gröna skogar åt alla håll. I viss mån lyckades han ju faktiskt, men eftersom det, som väntat, gick bakåt för hans koalitionsbröder räckte det ändå inte till.

ILLA UTE

- Vi är förstas lite illa ute själva också, det ska erkännas, fortsatte Fabian sitt tänkande. Vi måste faktiskt ta hänsyn till Småsorkarna på Rundholmen. Vill dom krångla till det kan dom faktiskt fälla oss i viktiga voteringsringar. Men vi vet ju att dom drar sig för att krisa till det riktigt, eftersom dom hellre ser mig som ålderman än någon från Storsorkarnas gäng på Brunnsnäsudden.

Men nu var det inte alls maktläget i sorksamhällena Fabian allra först hade kommit att tänka på när han läste julevangeliet. Nej, det var just vad han sa i början att det hänt ovanligt li-

te på Stranna under det år som gått. Det brukade annars vara ett himla liv tidvis...

HELT TYST

Ibland diskuterade familjemedlemmarna i sorksamhället om Jerker och Sverker, Nils och Lasse och alla dom andra verkligen hade varit hemma någon tid i sommar. Någon påstod att dom sett dem allihop, men många tvivlade ändå. Det brukade ju alltid hända saker då, men i år var det helt

- Forts.....

tyst.

- Strannamågen Sture har vi naturligtvis märkt, tänkte Fabian. Men nu har vi lärt oss ducka när han forsar fram med gräsklippningsmaskinen. Han kör alltid efter samma mönster, så man vet precis var och när man vågar titta upp.

Då brukar det vara mycket värre när Jerker eller Sverker tar tag

i maskinen. Dom är ju så ovana vid rejält arbete så det blir gärna lite blökigt. Men i år har jag inte kunnat upptäcka någon av dem i gräsklippningsarbete.

ROTRYCKNING

Jerker brukar ju dessutom gärna dra iväg med yxa och såg till arderbyschet och ställa till ett elände för oss. Det gnistrar i både yxa och såg när han tjongar i stenarna därnere och när han lyckats få verktygen lagom slöa av stenträffarna tar han till med rotryckning och det märks minsann i våra bostäder.

Just då kom Fabian ihåg vad Alf och Lill-Hilda berättat. Jerker hade varit hemma, men nästan aldrig syns på gården.

- Tidigt varje morgon drar han iväg med hinkar och plastpåsar till skogen, hade Lill-Hilda sagt. Han verkar ha blivit helt tokig i att plocka lingon. Och det värsta är att han tydligen också lyckats locka Sverker till lingonskogen. Förr plockade han bara svamp (fast han hittade aldrig någon) men nu lyser ögonen även på honom så snart någon säger lingon.

- Ni skulle förresten ha sett

när Jerker skulle köra hem lingonen till Sörmland. En av hans söner kom med bilen för att hämta honom, men när allt var lastat och klart orkade inte bilen med, berättade Lill-Hilda och stor-skrattade åt minnet.

ALLT SKULLE MED

- Ja, och kan du förstå, hade Alf sagt. Hellre än att han lämnade en enda liter hemma åt Murklan hyrde han en "friskare" bil i Hudiksvall som orkade med alla lingonlådorna. Visserligen kostade det honom 1 400 kronor hörde jag sedan, men vad gör man inte för att bli känd i Sörmland som den store lingonplockaren. 1 800 pensionärer lär nu ha tingat lingon av honom till nästa år.

INGEN POTATIS?

Fabian tänkte också på potatisupptagningen som Jerker brukade klara varje år, ofta tillsammans med systemn Anna. Men i år kunde han inte påminna sig att han märkt någonting av potatisupptagning. Men även där hade de alerta ungdomarna Alf och Lill-Hilda haft besked att ge.

- Sverker var med även då, hade dom berättat. Det var medan du sov frukost en dag som potatisen åkte upp. Du skulle sett vilken fart. Vi förstår förresten inte att du kunde sova så som Sverker flåsade av ansträngningen. Det var ju så vi båda höll på att få örsprång. Men upp åkte potatisen med en väldig fart och sedan

stack båda två till skogen och lingonplockningen igen, hade ung-

- Forts.....

domarna berättat.

I ANDRA TANKAR

- Pappa, varför läser du inte... Fabian hörde avlägset någon som ropade, men det tog tid innan han fattade vad det var fråga om.
- Å, förlåt, sa han, jag stod visst i andra tankar....
- Och från konung Herodes utgick ett påbud..., fortsatte han... Julstämningen hade åter infunnit sig i den stora samlingsalen. Åhörarna hade varit riktigt oroliga ett tag när Fabian tystnade, men nu var allt som det skulle igen....

JERKER ALGOTSSON

Det var en gosse från Melpa som alla fick hjälpa med det andra och det ena tills han blev trött i bena och fick på sängen sig stjälp

En man från Östergötland kom med spöet i hand Han fick en fisk, en braxen tog priset och sa tack sen men i påsen fanns sand

GRÖTLUNKEN 1982

Trollsykiernas "grötlunk" varje morgon har blivit en institution. Alla deltagare i sommarträffarna ställer faktiskt upp och går den sedvanliga rundan på morgonkulan. Därefter brukar gröten smaka riktigt bra.

De 12 frågorna brukar också finnas på plats i hygglig tid på morgonen, men för det mesta är frågorna svåra att svara på - säjs det...

I år var det tydligen svårare än vanligt. Under hela veckan åstadkoms bara åtta 10:or. Inte en enda fullträff och inte heller någon 11:a. Detta har nog aldrig hänt tidigare.

Nils och Sven klarade två 10:or vardera. När de fyra bästa resultaten från fem omgångar räknats samman blev det så här.

RESULTAT I "GRÖTLUNKEN" 1982
(Centimeterfel i skiljefrågan!)

Nils	36	poäng (- 1)
Sven	36	(- 24)
Sture	35	(- 43)
Sverker	34	(- 91)
Anna	33	(- 2)
Bobo	33	(- 45)
Eva	32	(- 5)
Birgitta	31	(- 1)
Hans	29	(- 28)
Anders	29	(- 40)
Bernt	29	(- 70)
Kristina J	28	(-103)
Åke	27	(- 3)
Lasse	27	(- 20)
Fanny	26	(- 43)
Elisabeth O	26	(- 70)
Ulf	26	(- 1)
Murklan	25	(-195)
Lennart	24	(- 98)
Kristina M	24	(- 99)
Stina	23	(- 3)
Margareta	22	(- 83)
Ingegerd	21	(- 83)

Barn:

Per-Olov	30
Magnus F	25
Magnus E	23
Ulrika	22
Stefan	21
Mikael	19
Marina	17
Jimmy	16
Per-Anders	14 (3 omgångar)

Nils blev åter STORMÄSTARE

Nils Holgersson tog vid årets Trollsykien-träff en ny inteckning i den fina Stormästerskapsbucklan. Redan efter de fem första frågorna hade han dragit ifrån 1,5 poäng och det avståndet höll han ända in i "mål". Anna Kristinasdotter var Nils värste opponent. Hon skuggade hela tiden och inte förrän sista frågan ställts var striden avgjord. När det återstod två frågor ledde Nils med bara en halv poäng, men på de två sista frågorna lyckades han hösta in en helppoäng mer än konkurrenten. 39,5 poäng samlade han därmed på sig medan Anna Kristinasdotter fick nöja sig med 38. Bakom dessa utkämpade de fyra övriga deltagarna en bitter kamp. Sven drog till slut ifrån

och klarade "bronset". Lasse lyckades i andra halvan av tävlingen passera Sverker och bärgade fjärdeplatsen. Så här blev slutpoängen för de sex deltagarna:

1) Nils Holgersson	39,5
2) Anna Kristinasdotter	38,0
3) Sven Ivarsson	31,0
4) Lars Olovsson	27,5
5) Sverker Henriksson	26,0
6) Anders Akesson	17,0

Säker domare var även detta år Sture Malmqvist. Flerfaldiga leven utbringades för STORMASTAREN som nu har att knäpa ihop frågeomgången inför kommande sommar.

TN gratulerar segraren och även övriga deltagare för en fin insats!

TACK

ETT VARMT TACK TILL ER ALLA SOM HJÄLPT MIG ATT ÖVERLEVA ÄNNU ETT ÅR PÅ STRANNA! SAMTIDIGT VILL JAG PASSA PÅ ATT ÄVEN FÖR NÄSTA ÅR SKRIKA UT ETT HÖGT

Hjälp!!

MOR MURKLA

En grabb från Ostergötland arrendera ett örsländ
sådde morötter och dill
det blev nässlor och kamomill
och tusen sorkar på hans pänland

En hurtiger gosse från Nyköping var inte så pigg på grötlöping. Fyra gånger man väckte men när inte ens det räckte till "sovsäck" det blev omdöpnig

Också ett nyårslöfte

God Jul

och

Gott Nytt år

